

Cartea lui Daniel - Numărul Patruzeci și Opt

Dezvăluirea profeției: Semnificația viziunii lui Habacuc, a celor două table și taina „zilnicului” în interpretarea biblică

Jeff Pippenger
2024-01-12

Creșterea cunoștinței care este reprezentată de vedenia râului Ulai este ceea ce, în cele din urmă, a fost scris pe cele două table ale lui Habacuc.

„Împletită cu profețiile pe care le socotiseră ca aplicându-se timpului celei de-a doua veniri era o învățătură adaptată în mod special stării lor de nesiguranță și de așteptare încordată, încurajându-i să aștepte cu răbdare, în credința că ceea ce acum era întunecat pentru înțelegerea lor avea să fie, la vremea cuvenită, făcut limpede.

„În rândul acestor profeții se afla și aceea din Habacuc 2:1-4: «Mă voi așeza la locul meu de strajă și voi sta pe turn, ca să veghez și să văd ce-mi va spune El și ce voi răspunde când voi fi muștrat. Și Domnul mi-a răspuns și a zis: Scrie vedenia și fă-o lămurit pe table, pentru ca cel ce o citește să poată alerga. Căci vedenia este încă pentru o vreme hotărâtă, dar la sfârșit va vorbi și nu va minți; chiar dacă întârzie, așteapt-o, fiindcă va veni negreșit, nu va zăbovi. Iată, suflul celui îngâmfat nu este drept în el; dar cel neprihănit va trăi prin credința lui.»”

“ငယ်ရွယ်သေးသော ၁၈၄၂ ခုနှစ်ကတည်းကပင် ဤပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ‘ဗျာဒိတ်ကို ရေးမှတ်လော့၊ ဖတ်သောသူသည် ပြောနိုင်မည်အကခြင်း ပြီးမှားပေါ်၌ ထင်ရှားစွာရေးလော့’ ဟူ၍ ပေးထားသော ညွှန်ကြားချက်ကဏ္ဍ ၃ ယ်နိယယ်နှင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်း၏ ရူပါရုံများကို ဖော်ပြခြင်းလင်းရန် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို Charles Fitch အား ပြင်ဆင်စေခဲ့သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ထုတ်ဝေခြင်းကို ဟဗကုကုတ်အား ပေးထားသော အမိန့်၏ ပြည့်စုံခြင်းတစ်ရပ်အဖြစ် မှတ်ယူကပြသည်။ သို့ရာတွင် ထိုအချိန်၌ မည်သူမျှပင် ထိုရူပါရုံ၏ ပြည့်စုံအကောင်အထည်ပေါ်ခြင်း၌ ထင်ရှားသကဲ့သို့သော နှောင့်နှေးမှုတစ်ရပ်—ဆိုင်ငံချိန်တစ်ခု—ကို ထိုပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးပင်၌ ဖော်ပြထားသည်ကို သတိမပျက်စွာ စိတ်ပျက်ရသည့်အဖြစ်နောက်ပိုင်းတွင် ဤကျမ်းပိုဒ်သည် အလွန်အရေးကြီးသည့် အဓိပ္ပာယ်ရရှိလျက် တွေ့မြင်ရလာသည်။ ‘အကခြင်းမူကား ထိုရူပါရုံသည် သတ်မှတ်ထားသောအချိန်အတွက်သာ ဖြစ်သေး၏။ သို့သော် အဆုံး၌ ထိုရူပါရုံသည် ဟောပြောလိမ့်မည်၊ မုသာမပြော။ နှောင့်နှေးသကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း ထိုရူပါရုံကို စောင့်လော့။ အကခြင်းမူကား ထိုရူပါရုံသည် အမှန်တကယ် ရောက်လာလိမ့်မည်၊ မနှောင့်နှေး.... ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား မိမိယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။’ The Great Controversy, 391, 392.”

Cele două table ale lui Habacuc sunt, în mod profetic, doi martori. Din punct de vedere biblic, doi martori trebuie aduși împreună pentru a statornici adevărul.

Dar dacă nu te va asculta, mai ia cu tine unul sau doi inși, pentru ca orice cuvânt să fie întărit prin gura a doi sau trei martori. Matei 18:16.

Când cele două table ale lui Habacuc (hărțile pionierilor din 1843 și 1850) sunt suprapuse una peste cealaltă, ele confirmă adevărurile care au fost nestematele visului lui Miller. Greșeala din

1843, reprezentată pe prima tablă, atunci când este suprapusă cu a doua tablă, stabilește timpul de întârziere al viziunii. Miller (străjerul simbolic al acelei istorii) a întrebat ce trebuia să spună în timpul dezbaterii din istoria sa.

Voi sta la postul meu de veghe, mă voi așeza în turn și voi veghea să văd ce-mi va spune El și ce voi răspunde când voi fi muștrat. Habacuc 2:1.

Domnul l-a îndrumat pe Miller să scrie vedenia, iar în visul său el a așezat caseta care conținea vedenia pe o masă aflată în centrul camerei sale.

Iar Domnul mi-a răspuns și a zis: „Scrie vedenia și sap-o lămurit pe tăblii, ca să poată fi citită ușor de cel ce o citește.” Habacuc 2:2.

Tabelele identifică apoi timpul de întârziere și prima dezamăgire.

Căci vedenia este încă pentru o vreme hotărâtă, dar la sfârșit va vorbi și nu va minți: deși întârzie, așteapt-o; pentru că va veni negreșit, nu va întârzia. Habacuc 2:3.

Тогаш е претставен тростепениот процес на испитување, произлезен од зголемувањето на знаењето (Милеровите скапоцени камења).

Iată, sufletul lui care se înalță nu este drept în el; dar cel neprihănit va trăi prin credința sa. Habacuc 2:4.

Cele două categorii de închinători aveau să fie manifestate prin procesul de încercare din capitolul doisprezece al cărții lui Daniel.

Și el a zis: „Du-te, Daniele; căci cuvintele sunt închise și pecetluite până la vremea sfârșitului. Mulți vor fi curățiți, albiți și încercați; dar cei răi vor face răul; și niciunul dintre cei răi nu va înțelege; însă cei înțelepți vor înțelege.” Daniel 12:9, 10.

Cei înțelepți din Daniel sunt fecioarele înțelepte din Matei douăzeci și cinci, care au fost îndreptățite prin credință, iar cei răi erau fecioarele neînțelepte, care s-au înălțat în mândrie. La sfârșitul visului lui Miller, nestematele reprezintă untdelemnul din pilda celor zece fecioare, care era solia.

„Dumnezeu este dezonorat atunci când nu primim comunicările pe care ni le trimite. Astfel refuzăm untdelemnul de aur pe care El l-ar turna în sufletele noastre, pentru a fi transmis celor care sunt în întuneric. Când se va auzi chemarea: «Iată, mirele vine; ieșiți-i în întâmpinare», cei care nu au primit untdelemnul sfânt, care nu au păstrat harul lui Hristos în inimile lor, vor descoperi, asemenea fecioarelor neînțelepte, că nu sunt pregătiți să-L întâmpine pe Domnul lor. Ei nu au, în ei înșiși, puterea de a dobândi untdelemnul, iar viața lor este ruinată.” Review and Herald, 20 iulie 1897.

Lumina pietrelor prețioase ale lui Miller, în zilele de pe urmă, va străluci de zece ori mai puternic, iar atât numărul zece, cât și lumina sunt simboluri ale unei încercări. În zilele de pe urmă, reprezentate la sfârșitul visului lui Miller, lumina adevărului, înfățișată pe tablele lui Habacuc, produce un mesaj de încercare, care, în parabola celor zece fecioare, este reprezentat ca mesajul

Strigătului de la Miezul Noptii. Acest proces de încercare este o repetare a procesului de încercare din istoria millerită, căci parabola celor zece fecioare se repetă întocmai, până la ultima literă, în zilele de pe urmă.

„Często bywam odsyłana do przypowieści o dziesięciu pannach, z których pięć było mądrych, a pięć głupich. Ta przypowieść wypełniła się i wypełni się co do najdrobniejszej litery, albowiem ma szczególne zastosowanie do obecnego czasu i, podobnie jak poselstwo trzeciego anioła, wypełniła się i nadal będzie prawdą obecną aż do zakończenia czasu”. Review and Herald, 19 sierpnia 1890.

Dece este simbolul unei încercări, iar la sfârșitul celor zece zile, Daniel și cei trei tineri vrednici erau, la vedere, mai frumoși și mai bine hrăniți decât cei care se hrăneau cu dieta Babilonului. Cei mândri, reprezentați în Habacuc, care trăiau prin încumetare, nu prin credință, au dezvoltat caracterul Babilonului. În istoria millerită, ei au devenit fiicele Babilonului, iar în Habacuc sunt folosite caracteristicile profetice ale papalității pentru a identifica caracterul acelora care au ales să nu trăiască prin credință.

Iată, sufletul lui care se înalță nu este drept în el; dar cel drept va trăi prin credința lui. Da, și pentru că păcătuiește prin vin, este un om mândru și nu stă acasă; își lărgește dorința ca Locuința morților, este ca moartea și nu se poate sătura, ci strânge la sine toate neamurile și adună la sine toate popoarele. Nu vor ridica oare toți aceștia împotriva lui o pildă și un proverb batjocoritor și vor zice: „Vai de cel ce înmulțește ceea ce nu este al lui! Până când? și de cel ce se încarcă cu lut gros!” Nu se vor ridica oare deodată cei ce te vor mușca și nu se vor trezi cei ce te vor tulbura? Și vei ajunge prada lor. Fiindcă ai jefuit multe neamuri, toată rămășița popoarelor te va jefui pe tine, din pricina sângelui oamenilor și a silniciei făcute țării, cetății și tuturor locuitorilor ei. Habacuc 2:4–8.

Procesul de punere la încercare adus asupra fecioarelor din Matei douăzeci și cinci produce o categorie de închinători care au dezvoltat caracterul împăratului de la miazănoapte (papalitatea), care este, de asemenea, puterea ce „a prădat multe neamuri”. Puterea papală este aceea care este mușcată deodată, întocmai cum Izabela a fost mâncată de câini.

Așa zice Domnul: Iată, un popor vine din țara de la miazănoapte și un neam mare se va ridica de la marginile pământului. Ei apucă arcul și sulița; sunt cruzi și n-au milă; glasul lor vuieste ca marea; și călăresc pe cai, rânduți ca niște oameni pentru război împotriva ta, fiica Sionului. Am auzit vestea despre el: neputincioase ne-au devenit mâinile; groaza ne-a cuprins și durerea, ca a unei femei în durerile nașterii. Nu ieșiți la câmp și nu umblați pe drum; căci sabia vrăjmașului și spaima sunt de jur împrejur. O, fiica poporului meu, încinge-te cu sac și tăvălește-te în cenușă; fă-ți jale ca pentru un fiu unul-singur, o tânguire foarte amară; căci nimitorul va veni deodată peste noi. Ieremia 6:22–26.

Cele două clase din Habacuc sunt cei care sunt îndreptățiți prin credință și cei care au mâncat și au băut doctrinele Babilonului. Cei din ultimele zile ale visului lui Miller, care sunt reprezentați ca fecioare, fie dezvoltă caracterul lui Hristos și astfel primesc sigiliul lui Dumnezeu, fie dezvoltă caracterul papalității și primesc semnul fiarei.

„A venit timpul ca adevărata lumină să strălucească în mijlocul întunericului moral. Solia celui de-al treilea înger a fost vestită lumii, avertizându-i pe oameni împotriva primirii semnului fiarei sau al chipului ei pe frunțile lor ori în mâinile lor. A primi acest semn înseamnă a ajunge la aceeași hotărâre la care a ajuns fiara și a susține aceleași idei, în opoziție directă față de Cuvântul lui Dumnezeu. Despre toți cei care primesc acest semn, Dumnezeu spune: «Acela va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul indignării Sale; și va fi chinuit în foc și pucioasă înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.»” Review and Herald, 13 iulie 1897.

Fecioarele care beau vinul Babilonului vor bea, în cele din urmă, vinul mâniei lui Dumnezeu. În Isaia, bețivii lui Efraim își manifestă beția oarbă răsturnând lucrurile cu susul în jos, iar această faptă trebuie socotită drept „lutul olarului”.

L’identification du « continuel » comme symbole du Christ renverse de fond en comble la vérité concernant le « continuel », car le « continuel » est un symbole satanique. L’identification par Miller du « continuel » comme étant le paganisme est directement représentée sur les tables d’Habakuk. La découverte par Miller du passage des Thessaloniens, qui lui permet de comprendre que c’était le paganisme qui était « ôté », afin que soit révélé « l’homme de péché » qui siège dans le temple de Dieu, constitue la vérité principale exposée dans la Seconde Épître aux Thessaloniens, chapitre deux.

„Am citit mai departe și n-am putut găsi niciun alt caz în care aceasta [jertfa necurmată] să fie întâlnită, decât în Daniel. Atunci [cu ajutorul unei concordanțe] am luat acele cuvinte care stăteau în legătură cu ea: «a lua», «el va lua jertfa necurmată», «de la vremea când jertfa necurmată va fi luată» etc. Am citit mai departe și am crezut că nu voi găsi nicio lumină asupra textului; în cele din urmă am ajuns la 2 Tesaloniceni 2:7, 8. «Căci taina fărădelegii lucrează deja; numai cel ce o oprește acum o va opri până va fi luat din cale, și atunci se va arăta acel nelegiuit» etc. Și când am ajuns la acel text, o, cât de limpede și de slăvit s-a arătat adevărul! Acolo este! Aceasta este jertfa necurmată! Ei bine, acum, ce vrea să spună Pavel prin «cel ce o oprește acum», sau împiedică? Prin «omul fărădelegii» și «nelegiuitul» se înțelege Papalitatea. Ei bine, ce este ceea ce împiedică Papalitatea să fie descoperită? Desigur, este păgânismul; așadar, «jertfa necurmată» trebuie să însemne păgânism.» —William Miller, Second Advent Manual, pagina 66.” Advent Review and Sabbath Herald, 6 ianuarie 1853.

Înțelesul expresiei „necurmatul” din Tesaloniceni, pe care Miller l-a descoperit, este adevărul principal al pasajului. Când Pavel îi identifică pe aceia care nu iubesc adevărul și care, prin urmare, vor primi o lucrare puternică de amăgire, el identifică, desigur, ura față de adevăr în sens general; însă adevărul la care se face referire directă în pasaj este adevărul că „necurmatul” reprezintă Roma păgână.

Lumina trupului este ochiul; dacă deci ochiul tău este curat, tot trupul tău va fi plin de lumină. Dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întuneric. Așadar, dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare este întunericul acela! Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni; căci ori pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, ori de unul se va lipi și pe celălalt îl va disprețui. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona. Matei 6:22–24.

Există numai o dragoste pentru adevăr sau o ură față de adevăr. Nu există teren de mijloc. Puternica amăgire care vine asupra fecioarelor neînțelepte din Matei douăzeci și cinci se întemeiază pe respingerea de către ele a luminii nestematei lui Miller, care reprezintă încercarea finală. Încercarea finală a vechiului Israel a fost a zecea lor încercare, iar nestematele lui Miller strălucesc de zece ori mai puternic în zilele din urmă. Simbolul respingerii nestematei lui Miller este „necurmata”, pe care bețivii lui Efraim au răsturnat-o în a treia generație a adventismului. „Necurmata” este un simbol satanic al păgânismului. Bețivii au introdus o nestemată contrafăcută, pe care au adus-o din protestantismul apostat și care identifică „necurmata” ca simbol al lui Hristos.

Înțelegerea lui Miller cu privire la giuvaerurile sale a fost limitată de istoria în care a fost ridicat. Convins că a Doua Venire era următorul eveniment profetic, rana de moarte a papalității din 1798 nu putea reprezenta decât a patra și ultima împărăție pământească din Daniel doi. Miller a fost, de asemenea, limitat în înțelegerea sa asupra „jertfei necurmate”, căci mărturia sa este că, prin revelație, a fost condus la o metodă specifică de studiu, în care a declarat că și-a folosit Biblia, Concordanța lui Cruden și a citit câteva ziare. Hotărârea lui de a studia în acel fel îi venise pur și simplu în minte.

„În cei doisprezece ani în care am fost deist, am citit toate istoriile pe care le-am putut găsi; dar acum iubeam Biblia. Ea vorbea despre Isus! Totuși, încă era o bună parte din Biblie care îmi rămânea întunecată. În 1818 sau 1819, pe când stăteam de vorbă cu un prieten pe care îl vizitam și care mă cunoscuse și mă auzise vorbind pe când eram deist, el m-a întrebat, într-un fel destul de semnificativ: «Ce crezi despre textul acesta și despre acela?» făcând referire la vechile texte împotriva cărora ridicasem obiecții pe când eram deist. Am înțeles ce urmărea și am răspuns: —Dacă îmi vei da timp, îți voi spune ce înseamnă. «Cât timp vrei?» Nu știu, am răspuns, dar îți voi spune, căci nu puteam crede că Dumnezeu a dat o revelație care să nu poată fi înțeleasă. Atunci m-am hotărât să-mi studiez Biblia, crezând că puteam afla ce a vrut să spună Duhul Sfânt. Dar, de îndată ce luasem această hotărâre, mi-a venit gândul: «Să presupunem că vei găsi un pasaj pe care nu-l poți înțelege; ce vei face?» Atunci mi-a venit în minte acest mod de a studia Biblia: —Voi lua cuvintele unor astfel de pasaje, le voi urmări prin întreaga Biblie și, în felul acesta, le voi afla înțelesul. Aveam Concordanța lui Cruden, care, după părerea mea, este cea mai bună din lume; așa că am luat-o pe aceasta și Biblia mea, m-am așezat la birou și n-am citit nimic altceva, în afară de puțin din ziare, căci eram hotărât să știu ce înseamnă Biblia mea. Apollos Hale, *The Second Advent Manual*, 65.”

Bijuteriile lui Miller nu au fost doar recunoscute prin metoda sa de studiu, ci și prin revelație directă de la Dumnezeu.

„Dumnezeu a trimis îngerul Său să miște inima unui fermier care nu crezuse Biblia, pentru a-l conduce să cerceteze profețiile. Îngerii lui Dumnezeu l-au vizitat în repetate rânduri pe acel ales, pentru a-i călăuzi mintea și a-i deschide înțelegerii profeții care fuseseră mereu întunecate pentru poporul lui Dumnezeu. Lui i-a fost dat începutul lanțului adevărului și a fost condus mai departe să caute verigă după verigă, până când a privit cu uimire și admirație Cuvântul lui Dumnezeu. A văzut acolo un lanț desăvârșit al adevărului. Cuvântul acela, pe care îl socotise neinspirat, i s-a deschis acum înaintea privirii în frumusețea și slava sa. A văzut că o parte a

Scripturii o explică pe alta și, când un pasaj era închis înțelegerii sale, a găsit într-o altă parte a Cuvântului ceea ce îl explica. El a privit Cuvântul cel sfânt al lui Dumnezeu cu bucurie și cu cel mai adânc respect și cea mai profundă teamă sfântă.” Early Writings, 230.

Când sora White afirmă că „Dumnezeu L-a trimis pe îngerul Său” la Miller, aceasta arată că Gabriel a fost îngerul trimis la Miller, căci „îngerul Său” este o denumire atribuită lui Gabriel.

„Cuvintele îngerului: «Eu sunt Gabriel, care stau în prezența lui Dumnezeu», arată că el ocupă o poziție de înaltă onoare în curțile cerești. Când a venit cu un mesaj la Daniel, el a spus: «Nimeni nu mă sprijină în aceste lucruri, în afară de Mihail [Hristos], Prințul vostru.» Daniel 10:21. Despre Gabriel, Mântuitorul vorbește în Apocalipsa, spunând că «A trimis-o și a făcut-o cunoscută prin îngerul Său robului Său Ioan.» Apocalipsa 1:1.” Hristos, Lumina lumii, 99.

Gabriel en de andere engelen werden gezonden om Millers denken te leiden en “profetieën die voor Gods volk steeds duister waren geweest, voor zijn verstand te openen.” Zijn boodschap werd niet enkel ontwikkeld door zijn studiemethode, maar ook door goddelijke openbaring. Juist de methode die hij gebruikte om de Bijbel te bestuderen, was in zijn geest gekomen. Wanneer God waarheid in ons denken brengt, is dat goddelijke openbaring, in tegenstelling tot het komen tot waarheid door het proces van het recht verdelen van de Bijbel. Miller deed beide, maar goddelijke openbaring moest deel uitmaken van de wijze waarop Miller het onderwerp van “het dagelijkse” leerde verstaan.

Miller n-ar fi recunoscut oscilația de gen din Daniel, capitolul opt, versetele nouă până la doisprezece, căci tot ceea ce avea la dispoziție era Biblia și o concordanță lipsită de orice informație privitoare la limbile biblice. El nu ar fi văzut deosebirea dintre „sur” și „rum”, care sunt amândouă traduse prin „a îndepărta”. El nu ar fi văzut deosebirea dintre „miqdash” și „qodesh”, care sunt amândouă traduse prin „sanctuar”.

El nu ar fi văzut adevărul cuvântului „tamid”, care se găsește de o sută patru ori în Biblie. Adevărul pe care nu l-ar fi putut vedea (care este, de asemenea, adevărul pe care l-a văzut) era acela că, dintre cele o sută patru dați în care cuvântul ebraic „tamid” este folosit în Biblie, numai în cartea lui Daniel cuvântul ebraic „tamid” este folosit ca substantiv. „Tamid” este cuvântul ebraic care înseamnă „continuu” și este tradus prin „jertfa necurmată” în cartea lui Daniel.

Numai în cartea lui Daniel cuvântul este folosit ca substantiv, iar în celelalte nouăzeci și nouă de cazuri este folosit ca adverb. Din acest motiv, când traducătorii Bibliei King James s-au confruntat cu faptul că Daniel folosea cuvântul de cinci ori ca substantiv, în timp ce toți ceilalți autori ai Bibliei îl foloseau de nouăzeci și nouă de ori ca adverb, ei au fost constrânși de greutatea dovezilor să corecteze folosirea de către Daniel a cuvântului ca substantiv. Pentru a-l corecta pe Daniel, ei au adăugat cuvântul „sacrifice” la Cuvânt și astfel au transformat un substantiv într-un adverb. Iar apoi, pentru a-i corecta pe traducători, Ellen White a fost inspirată să consemneze că ea „a văzut, în legătură cu ‘Daily,’ că termenul ‘sacrifice’ a fost adăugat prin înțelepciunea omenească și nu aparține textului; și că Domnul a dat înțelegerea corectă asupra lui aceleora care au dat strigătul ceasului judecării.”

Miller, potrivit propriei sale mărturii, căuta să înțeleagă „jertfa necurmată”, lucru pe care în cele din urmă l-a făcut în 2 Tesaloniceni. Dar tot potrivit propriei sale mărturii, atunci când căuta să înțeleagă un cuvânt, el lua în considerare fiecare loc în care acel cuvânt era folosit, iar cuvântul este folosit de alte nouăzeci și nouă de ori în Biblie. Totuși, mărturia sa cu privire la „jertfa necurmată” este că nu a găsit-o nicăieri în afară de cartea lui Daniel, când a declarat: „Am continuat să citesc și n-am putut găsi niciun alt caz în care acesta [jertfa necurmată] să fie întâlnit, decât în Daniel.” Miller a fost condus la nestemate nu numai prin metoda sa de studiu, ci și prin descoperirea divină care i-a fost dată prin slujirea îngerilor.

De aceea, înțelegerea lui cu privire la „necurmatul” era corectă, dar limitată. El nu putea recunoaște că, dintre cele cinci dați în care „necurmatul” este menționat în cartea lui Daniel, una dintre cele trei dați în care „necurmatul” este „luat” reprezenta un înțeles diferit de celelalte două dați. O dată, „necurmatul” este folosit împreună cu cuvântul ebraic „rum”, iar celelalte două dați este folosit împreună cu cuvântul ebraic „sur”. Ambele cuvinte sunt traduse prin „a lua”, dar „rum”, în Daniel capitolul opt, versetul unsprezece, înseamnă „a înălța și a preamări”, iar în capitolul unsprezece, versetul treizeci și unu, și în capitolul doisprezece, versetul unsprezece, cuvântul „sur” înseamnă „a îndepărta”.

ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାତ୍ମକ ବାବିଲୋନୀୟ ଆହାର ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍‌ମାନଙ୍କେ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଅପସାରଣ କର କିମ୍ବା କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଅ, ଉଭୟେ ଅପସାରଣର ଏକ ପ୍ରକାରକୁ ସୂଚାଏ; ଏହିପରି, ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦକୁ ଏକତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍‌କ ଭାବେ ବୁଝିବା ଉଚିତ। ସମୋଦ୍ଧେ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ, “the daily” ବିଷୟରେ ତିନୋଟି ସମୟରେ “taken away” ସଦା ଅପସାରଣର ଅର୍ଥ ହିଁ ବୋଧାଏ, ଏବଂ ଏହିପରି କରି ସମୋଦ୍ଧେ ଦର୍ଶାନ୍ତି ଯେ ଦାନିଏଲ୍ ଡାକ୍ତର ଶବ୍ଦଚୟନରେ ଅସାଧାରଣ ଥିଲେ। ସମୋଦ୍ଧେ ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶକାରୀ କହୁଛନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ନିହିତାର୍ଥରେ ସମୋଦ୍ଧେ ଏହାହିଁ ଶିଖାନ୍ତି ଯେ, ଦାନିଏଲ୍ ତିନୋଟି ଭଲଲେଖରେ “sur” ଶବ୍ଦଟି ହିଁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା; କାରଣ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍‌ମାନଙ୍କ ମତାନୁସାରେ, ପ୍ରତିଦିନ “the daily” “taken away” ହେବାବଳେ ସେ ନିହାତି ଏକତ୍ର ଅର୍ଥକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହାଁଥିଲେ।

Ei fac același lucru și cu cuvintele „miqdash” și „qodesh”, care sunt amândouă traduse prin „sanctuar”, în versetele unsprezece până la paisprezece din capitolul opt. În fiecare ocurență a termenului „sanctuar” din acele patru versete, ei susțin că toate îl reprezintă pe sanctuarul lui Dumnezeu. Din nou, prin inferență, Daniel ar fi trebuit pur și simplu să folosească „qodesh” în toate cele trei referințe și să nu fi folosit „miqdash” în versetul unsprezece. Miller nu ar fi recunoscut distincția dintre acele cuvinte, însă teologii moderni o recunosc și, când o fac, insistă că nu ar trebui admisă nicio distincție. Totuși, Miller, care nu a recunoscut distincțiile dintre cuvinte, a ajuns la o înțelegere opusă celei a teologilor moderni.

Veritatea este că Daniel a fost un autor de o extremă grijă, care cunoștea limba ebraică și a fost socotit de zece ori mai înțelept decât toți ceilalți înțelepți ai Babilonului, oameni foarte inteligenți în propria lor societate și în dreptul lor propriu. Dacă cineva cunoștea întrebuintărea corectă a limbii ebraice și felul în care aceasta trebuia redată corect în acea istorie anume, acela era Daniel. Dacă Daniel a folosit cuvinte diferite, aceasta se datora faptului că ele erau menite să transmită înțelesuri diferite, pe care el a căutat în mod intenționat să le reprezinte. Când este recunoscută folosirea distinctă de către Daniel a cuvintelor traduse prin „sanctuar” sau prin „a lua”, ele susțin înțelegerea lui Miller cu privire la „necurmatul”, pe care Miller a recunoscut-o chiar în pasajul în

care Pavel identifică faptul că aceia care urăsc adevărul sunt sortiți să primească o lucrare puternică de rătăcire.

Cei care urăsc adevărul și cred minciuna care produce o puternică amăgire sunt, de asemenea, reprezentați ca bețivii lui Efraim, care sunt înfățișați în două clase. O clasă este conducerea învățată, iar cealaltă clasă este laicatul neînvățat, care nu va auzi decât ceea ce îi învață cei învățați. Ei sunt aceia care se ascund sub minciuni și care fac un legământ cu moartea. Ei sunt aceia al căror suflet se înalță în Habacuc doi și ei sunt fecioarele nechibzuite din Matei douăzeci și cinci. Ei sunt aceia care resping adevărurile fundamentale ale visului lui Miller, care strălucesc de zece ori mai puternic la sfârșit (reprezentând a zecea și ultima probă pentru Israelul modern), așa cum este prefigurată prin a zecea și ultima probă pentru Israelul antic.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

Și Domnul a zis către Moise: „Până când Mă va provoca poporul acesta? Și până când nu Mă vor crede, în ciuda tuturor semnelor pe care le-am arătat în mijlocul lor? Îi voi lovi cu ciumă și-i voi lipsi de moștenire, iar din tine voi face un neam mai mare și mai puternic decât ei.” Iar Moise a zis către Domnul: „Atunci egiptenii vor auzi, căci Tu ai scos pe poporul acesta din mijlocul lor prin puterea Ta, și vor spune locuitorilor acestei țări; fiindcă au auzit că Tu, Doamne, ești în mijlocul acestui popor, că Tu, Doamne, Te arăți față către față și că norul Tău stă deasupra lor, iar Tu mergi înaintea lor ziua într-un stâlp de nor și noaptea într-un stâlp de foc. Acum, dacă vei nimici tot poporul acesta ca pe un singur om, atunci neamurile care au auzit faima Ta vor vorbi, zicând: Pentru că Domnul n-a fost în stare să aducă poporul acesta în țara pe care le-a jurat-o, de aceea i-a omorât în pustiu. Și acum, Te rog, să se arate mare puterea Domnului meu, după cum ai vorbit, zicând: Domnul este îndelung-răbdător și de mare milă, iertând nelegiuirea și fărădelegea, dar nicidecum nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat, cercetând nelegiuirea părinților asupra copiilor până la al treilea și al patrulea neam. Iartă, Te rog, nelegiuirea poporului acestuia după mărimea milei Tale, așa cum ai iertat poporul acesta din Egipt și până acum.” Și Domnul a zis: „Am iertat după cuvântul tău; dar, pe cât este de adevărat că Eu sunt viu, tot pământul va fi umplut de slava Domnului. Căci toți bărbații aceia care au văzut slava Mea și semnele Mele pe care le-am făcut în Egipt și în pustiu, și M-au ispitit acum de zece ori și n-au ascultat de glasul Meu, cu siguranță nu vor vedea țara pe care am jurat-o părinților lor; niciunul dintre cei care M-au provocat n-o va vedea. Dar pe robul Meu Caleb, pentru că a avut cu el un alt duh și M-a urmat pe deplin, îl voi aduce în țara în care a intrat, iar sămânța lui o va stăpâni.” Numeri 14:11–24.